

skånsomt, og det, jeg ønskede, var egentlig bare at sende et signal om, at jeg hellere ville have skånsomt fiskeri.

Til hr. Christian Mejdahl: Jo, det er rigtigt, at pesticidforbruget er faldet siden 1970'erne, at handelsgødningforbruget også er faldet, og det er selvfølgelig positivt. Omkring pesticiderne vil jeg bare sige, vi så har fået en anden type; det er faldet i kilo eller i ton, og vi er også det land i Europa, der måske er det meget intensivt drevne, som bruger mindst af det, men det er specielt gartnerisektoren, der gør det. Vi ved jo, at det, der kommer fra Spanien på gartnerområdet og andre steder, er frygtelig pesticidfyldt, og der gør man sig jo anstrengelser i Danmark for at undgå det.

Men det, der egentlig var pointen i det, jeg sagde omkring det her, var jo, at man ikke har øget værditilvæksten i landbruget i samme omfang, som man har mekaniseret og sprøjtet osv.; og det vil sige, at man får sådan set ikke andet end et større – det kan godt være potentielt større – kvantitativt udbytte, men man får simpelt hen færre penge i kroner og øre, samtidig med at man forarmer og ødelægger miljøet. Det var det, der var vigtigt for mig at få sagt.

Og så var der til sidst det dér med brødhveden. Jo, jeg er sikker på, at hr. Christian Mejdahl husker den dér Vandmiljøplan II bedre, end jeg gør. Jeg kan godt huske, at der var noget med brødhvede, og jeg ved også godt, at det bliver taget fra det totale forbrug. Men det, Vandmiljøplan II mangler – og det er ikke planens skyld, det er muligvis vores skyld, det skal jeg ikke kunne sige – er jo i virkeligheden at forholde sig meget konkret til miljøet på de helt konkrete steder; det er man jo slet ikke begyndt på. Men det er så en fremtidssag; vi skal jo tage den op inden længe.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu er diskussionen begyndt at handle om pesticidforbruget i Danmark, og hvordan det har udviklet sig historisk, og så bliver jeg nødt til også at spørge fru Vibeke Peschardt, om det ikke er rigtigt, at på baggrund af Bicheludvalgets rapport, som der jo er bred enighed om, kan man konstatere, at vi stadig væk har et overforbrug på en 30-40 pct. forstået på den måde, at 30-40 pct. af det nuværende pesticidforbrug kunne afskaffes uden at give driftsøko-

nomiske problemer for den enkelte landmand og uden at give samfundsøkonomiske problemer.

Er det ikke rigtigt, og er det ikke det, Bicheludvalget skriver? Det vil sige, at vi altså har en mulighed for at komme betydelig længere ned i løbet af ganske få år, uden at det har hverken drifts- eller samfundsøkonomiske omkostninger.

Og så skal jeg bare takke for bekræftelsen af, at hvis Det Radikale Venstre ikke havde været medlem af regeringen, ville man have kunnet stemme for det forslag til vedtagelse, sådan opfattede jeg det, der ligger fra SF og Enhedslisten. Jeg har forståelse for, at regeringssamarbejdet binder, men så må vi jo bare konstatere, at vi arbejder efter de samme hovedlinjer, nogle af os uden for regeringen og andre i regeringen. Det kan jo også bruges til noget.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg skal ikke belære fru Vibeke Peschardt ret meget om fiskeri, men jeg kan dog sige, at i miljøets navn har man gjort Ringkøbing Fjord så ren, at der ikke engang er fisk tilbage i den.

Men det er vel sådan, at ved forædling af en hektar og den husdyrproduktion, der foregår på en hektar, vil der være ca. 20.000 kr. tilbage, og det vil sige, at det bliver værdien af en produktion på en hektar.

Hvis vi nu siger, at det er økologisk landbrug, så vil der nok være 30.000 kr., hvis det er bedst, tilbage til landmanden, men afsætningsmæssigt, forædlingsmæssigt når vi nok kun op på 120.000 kr., 130.000 kr. Der er faktisk mindre at give til dem, der skal forarbejde produktet.

Men tror den radikale ordfører ikke, at problemet er, at på det økologiske område er man ikke garanteret en pris? Det er man jo stort set, kan man sige, hvor vi producerer klassisk; der er vi garanteret en nogenlunde jævn pris, man ved, hvad man har at rette sig efter. Det ved man ikke økologisk, der har man en meget større risiko.

Man kan bare tage Antoniusgrise, velfærdsgrise, ministerens fedekalv, de sælger jo ikke ret godt. Hvad sker der i øjeblikket? Ordningerne opsiges. De kan ikke afsættes. Man står med en produktion, som der ingen sikkerhed er for. Det er vel det største problem, vi har i den produktion, hvor alle gerne vil fremme nogle ting.